

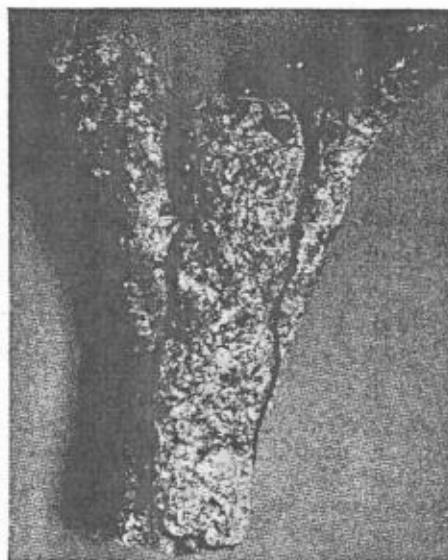
Jättestor berberis.

På Munkholmen vid Tärnsundet i Mälaren växer i barrskog omgivning en berberisbuske, som har en höjd af 575 cm. Den var af sista vintersnö bågböjts, så att mätningen kunde med lätt utföras.

E. L.

Häckningsnotiser.

Ett praktexemplar af *stjärtmesbo* hittades 1917 i närheten af Västerås. Boet, som låg i en björk omkr. 7 m. från marken, var



Bo af stjärtmes (boets gränser markeras af en svart linje).
(Foto T. RINGSTRÖM.)

synnerligen väl byggdt och försedt med en utlöpande del nedåt stammen, tydlig för att dölja det bättre. Boet mätte öfver 40 cm. i längd och var försedt med 2 ingångshål. Det observerades under byggnad den 13 april och den 7 maj var kullen, bestående af 13 ägg, färdiglagd. Som jämförelse må nämnas några andra bon af stjärtmes, som uppmätts och befunnits hålla omkr. 20 cm. i längd, en väsentlig skillnad alltså.

En ovanligt sen kull af *rödhake* hittades vid Strömsholm 1912 den 5 augusti, bestående af 5 kläckfärdiga ägg. Kanske utgjorde den en tredje kull.

I litteraturen uppgives allmänt, att göktytan aldrig skulle själf uthacka sitt bo. Ett undantag från denna regel iakttogs emellertid af undertecknad 1913, då en göktyta observerades i färd med att hacka hål i en aspstam. Trädet var afbrutet cirka 3 m. ofvan marken och veden af mycket lös beskaffenhet. Boet urhackades på vanligt hackspettsmanér och var till formen som ett hackspettsbo, säckformigt med mycket litet ingångshål och omkr. 2,5 dm. djupt. Någon bale fanns som vanligt ej, utan äggen lades på ett underlag af träspänor. Boet blef under sommarens lopp af någon okynnig individ förstördt. Nästa år återkommo emellertid göktytorna (sannolikt samma par) och urhackade bredvid det förstörda boet ett nytt af samma beskaffenhet och form. Detta bo användes sedan ett par år framåt af göktytor. - Det skulle vara af synnerlig intresse att få veta, om någon liknande iakttagelse gjorts förr, då göktytans hela beteende vid boets uthackande samt dessas form synes mig vara en reminiscens från ett tidigare, mera hackspettsliknande lif.

Torsten Ringström.
Fil. stud.

Bändelkorsnäbbar

ha enligt »Skog och Sjö» visat sig i närheten af Skokloster i Uppland, hvarest en hane och en hona blefvo skjutna den 1 april af skogvaktaren H. KARLSTRÖM. Den rikliga tillgången på gransrö torde vara anledningen till deras förekomst.

En subfossil isbjörnsunderkäk

har enligt »Hvar 8 Dag» för 27/4 1919 hittats å Hisingen på »6—8 meters djup» i senglaciala lager. Fyndet öfverlämnades af cigarrhandlaren J. SELLSTRÖM till Göteborgs museum.

En riporre, *Lagopus lagopus* (L.) \times *Lyrurus tetrix* (L.).

Sistlidne februari månad erhölls genom kronojägaren J. F. JOHANSSON i Junosuando en riportupp, som tillvaratagit ur ett parti snarade ripor, fängade i närheten af Parkalombolo by. Fyndorten är belägen c:a 6,5 mil norr om Pajala på $67^{\circ} 44'$ nordl. br., d. v. s. obetydligt söder om orrens nordgräns i värt land.

Att döma af en del uttalanden af fågelintresserade personer, som förut vistats i dessa trakter, är riporren därstädes icke så sällsynt, som man skulle förmoda. Bastardering skulle således oftare ske inom området ifråga, än där båda arterna äro allmänna, i så fall beroende på att de sparsamt förekommande orrhönorna lika ofta påträffas af öfvertaliga riptupper som af de enstaka orrtupparna. Pajala i april 1919.

Ragnar Tjernberg.